

for at tage fat på det, vi før ikke har kunnet, og vi skal igen tage et nyt stort skridt mod bedre livskvalitet for alle i vort land. Der skal gøres en ekstra indsats for de udsatte, de syge, de ældre og de handicappede.

Det var statsministerens nytårstale den 1. januar 1998.

Så kommer vi til folkehøringerne, hvor der bliver sat fokus på ældreområdet, så man da virkelig kan høre det. Det var positivt, og det var godt. Og jeg forstod det således, at regeringens målsætning på ældreområdet var, at de svage ældre får den hjælp, de har behov for, at der er passende boligtilbud til de svage ældre, at der tages hensyn til de svage ældres særlige behov, at der meldes klart ud om, hvilken service der tilbydes, at kommunerne holder, hvad der bliver lovet, og at de ældre sikres indflydelse på og aktiv deltagelse i fastlæggelsen af deres levevilkår.

Se, det er jo nogle målsætninger, der vil noget. Det er flotte målsætninger, regeringen her har opstillet, som jeg har forstået er regeringens egne bud. Derfor kommer vi så til – i forhold til finanslovsfremlæggelsen og i forhold til kommuneaftalerne – hvad der så reelt kommer til at ske nu.

Og hvad kan vi så se, der sker på finanslovsområdet? Vi kan se, at der afsættes en pulje til nye initiativer på 1 mia. kr., men en pulje, som jo ikke bare – bare i citationstegn – skal gå til de ældres behov, som de flot formulerede målsætninger ellers kunne tyde på. Næh, de nye initiativer, står der i bemærkningerne, i forhold til den her nye pulje skal gå til forskning, skal gå til de videregående uddannelser, skal gå til erhvervslivets overgang til vidensøkonomi og skal gå til omstilling af aktiviteter på værfterne.

Så er det, man kan tillade sig at spørge: Jamen hvor mange af ressourcerne er der så tilbage til de ældre? Jeg har tidligere under debatten her i dag forsøgt at få hr. Jan Petersens bud helt konkret på, om kommuneaftalen inklusive den her pose penge, der så bliver til rest af den milliard kroner til nye initiativer, er tilstrækkelig til at opfylde det, regeringen nu har skabt af forventning, reel berettiget forventning om det, der vil ske på ældreområdet her i efteråret. Jeg tror det ikke. Og hr. Jan Petersens svar var da også, hvis vi lige skal erindre det, at nåh jo, men der er tale om en proces, og det er jo ikke bare penge, der skal til. Man skal også indholds-mæssigt diskutere, hvordan man forbedrer behandlingen af vores ældre i samfundet.

Jeg er da helt enig i, at der er tale om en proces. Jeg er da helt enig i, at det også handler om menneskelig kvalitet, handler om at behandle vores ældre med respekt, eksempelvis handler om at løfte det forslag, SF fremlagde her for et øjeblik siden, der handlede om brugerbestyrelser, hvor de pårørende får en langt mere engageret indsats med hensyn til, hvordan ældreområdet fungerer på det enkelte plejecenter.

Men det handler altså også om penge. Derfor vil jeg endnu en gang sige til regeringen, at det er Dansk Folkepartis overbevisning, at de ressourcer, der indtil nu er afsat, eventuelt inklusive den her del af den her pulje, altså ikke er tilstrækkeligt til at sikre udbygningen af de moderne plejecentre, der er brug for i det her land, for at de ældre kan få et reelt, frit boligvalg, få nogle boliger, der er, som de ældre ønsker.

Det er hele tiden det, vi skal holde fast i. Vi skal holde fast i den ældres udgangspunkt. Og det er altså en helt anden indstilling og nogle helt andre ressourcer end dem, der er lagt på bordet her.

Vi ser selvfølgelig i spænding frem til, at kommunerne nu har bedt om en ny forhandling med finansministeren om rammerne for økonomien i kommunerne, for en stor del af de ting, vi taler om, er jo også ting, der skal løftes af kommunerne. Derfor vil jeg sige til finansministeren – og vi har også forfulgt det lidt i debatten i dag – at vi er meget stærkt interesseret i, at der bliver øremærkede midler i forhold til kommunerne til at løfte det ældrepolitiske område.

Der er ingen tvivl om, at en lang række kommuner er trængt af de ændringer i bloktilskuddet, der er sket, og det betyder, at mange, specielt mindre landkommuner, ikke ser sig i stand til at give det løft, som regeringens folkehøringer og den megen debat om ældreområdet har skabt forventning om. Derfor bliver man nødt til at tage fat omkring det her, og jeg håber, at finansministeren også under afslutningen af debatten i dag vil have mulighed for at løfte lidt af sløret for, hvad finansministeren har af ideer på det her område i forhold til kommunerne. Det er jo ikke helt uinteressant for Folketinget at have lidt føling med det her i forhold til arbejdet med finansloven.

Jeg synes faktisk også, SF berørte et andet punkt, som jeg også havde noteret ned, der var ret interessant, og det var medicinområdet, som også i høj grad berører de ældre. Den omlægning, der skete af medicintilskuddet med virkning fra i år, er efter vores opfattelse alene en